

जनसंज्ञनापितैः" नैव । यद्यपि तं सुदं दत्तं
सुन्दरदलयुते नटादौ सि० कौ० ।

सुदर्भा स्त्री सु+हम-कर्मणि वज् । १। सुदर्भादृष्टो राजनि० ।

सुदु दर्भा यत् । २। सुन्दरकुशयुक्ते ति० ।

सुदर्शन पु० सुदु दृश्यते स्वयं युच् । विष्णुचक्रं २। मेरो
२। जम्बुद्वीपे मेदि० । पद्मगुल्लु ३। चतुर्भागे स्त्री रत्नमा०
५। चात्तायाम् ६। बोधभेदे च स्त्री ७। रत्नपुरे न० मेदि०
८। समरावल्यां विश्वः स्त्री ङीप् । ९। जिनभेदे हेमच० ।

सुदर्शनचक्रं च सर्वदेवतलोभिः शिवेन निर्माय विष्णवे
दत्तं यद्योक्तं पद्मपुराणतत्त्व० १३१। १०। "यच्च विष्णुसुखा
देवाः स्मृतेर्लांषि ददुस्तदा । तान्यैक्यं वै गतानीयो ददा
सञ्ज्ञासुचक्राहः । तेनाकरोन्महादेवः सहस्रा शक्तिसुत-
तम् । चक्रं सुदर्शनं नाम ज्वालासालातिभीषणम् ।

"ततः प्रीतः प्रभुः प्रादात् विष्णवे प्रवरं वरम् । प्रत्यक्षं
तेजसं श्रीमान् दिव्यं चक्रं सुदर्शनम् । वासनपु० ७६। च०
सुदर्शनचूर्णं न० चूर्णरूपीषधभेदे

तिष्ठन्ना रजनीयुग्मं कण्टकारीयुगं यदौ । त्रिकटु
पान्यकं सूर्यां सुहृची धन्ववासकः । कटुका पपटो सुखं
लायमाणा च बाहुकम् । निम्नं पुष्करमूलञ्च मधुयष्टी
च वनचक्रः । यवागोन्द्रयोर्भागी शिष्यवीजं सुरा-
द्रुजा । वचा त्वक् पद्मकीशोरचन्दनातिविषा वला ।
शाबिपथीं पृथ्वीपथीं विहङ्गं तगरं तथा । चित्तकं
देवकाष्ठं चयं पन्नं पटोन्नमम् । जीवकर्मको चैव
चवक्कं वंशलोचना । पुण्डरीकञ्च काकोली पल्लवं जाति
पल्लवम् । ताक्षीयपल्लवमेतानि समभागानि चूर्णयेत् ।
अर्धं च सर्वचूर्णस्य किरातं प्रक्षिपेत् सुधीः । एतत्
सुदर्शनं नाम चूर्णं दोषत्रयापहम् । त्वरां च नि-
श्चिन्तान् कल्याणात् कार्यां विचारणा । पृथग्द्वं ग-
गन्तुप्रांश्च धातुस्थान् विषमञ्चरान् । कक्षिपातोद्भवां-
चापि सान्धानपि नाशयेत् । शीतादीनपि दाहादीन्
कोष्ठं तन्द्रां भ्रमं दृषाम् । काष्ठं शसञ्च पाण्डुञ्च ह-
द्रोगं कामलां तथा । त्रिकटुकटीजातुपायं मूलञ्च
नाशयेत् । शीताम्बुना पिबेदेतत्सर्वञ्चरनिवृत्तये । सु-
दर्शनं यथा चक्रं दानवानां विनाशनम् । तदञ्चराणां
मर्षं च चूर्णमेतत् प्रणाशनम् । पुष्करमूलाभावे कृत्तमपि
दृष्टान् । भाग्यभावे कण्टकारीमूलम् । शौराद्रुभावे
स्मटिकां दद्यात् । तगरालाभे कुष्ठं देयम् । जीव-
कर्मकाभावे विदारीकन्दस्य भागद्वयं दद्यात् । पुण्ड-

रीकं चेतकमलम् । काकोलीभावे अञ्जगन्धमूलं दद्यात् ।
ताक्षीयपल्लवाभावे स्मृताक्षी प्रदीयते भावप्र० ।

सुदल पु० सुदु दलान्यस्य । शीरमोस्टादृष्टो रत्नमा० २। शाल-
पण्यां स्त्री राजनि० ।

सुदामन् पु० सुदु ददाति दा-मनिन् । १। मेघे २। पर्वतभेदे
(१। रावत् पर्वत) मेदि० । सुदाम्नैकादिक् अण् ङीप् स्त्री-
दामनी तद्धित्ति कमरः । २। गोपभेदे ३। ससृष्टे शब्द० ४। ररा-
वते गजे त्रिका० पुराणपरिचये श्रीलङ्कामित्ते ६। विप्रभेदे
च ७। शोभनदातरि ति० । राजमृद्वधमीपस्थे दनदीभेदे
स्त्री रामा० अयो० ७०। वसेः । तत्र वा ङीप् ङाप् च ।
सुदाम्नी सुदामा वा ।

सुदाय पु० सुदु दीयते सु+दा-कर्मणि वज् । १। योतकपरा-
दादना स्त्रियै देये धने । सोदायिचशब्दे दृश्यम् । सुदु
दायो यस्य । २। पितृप्रभृतौ चातो ।

सुदार पु० सुदु दार यत् । परिपालयन्ते त्रिका० । [रमा
सुदि अय्य० स्तरा० सुदु दीयति सु+द-ङि । सुकृपणे मनो-
सुदिनं न० प्रा० स० । १। प्रशस्तदिनस्य । २। प्रशस्ते ति० । [सि० कौ०

सुदिनाह न० सुदिनं प्रशस्तमहः दृश्यमानं । प्रशस्तदिवसे
सुदीर्घवर्मा स्त्री सुदीर्घः कतिवर्षीयौ धर्मौ शुभविशेषो
यस्याः केवलत्वाभावाच्चानिच्छमा० ङाप् । असनचण्डी
शब्द० सुदीर्घो वर्मो यस्याः । सुदीर्घवर्मेति पाठान्तरे
तत्त्वार्थे । [रत्नम् । वात्तांशुभेदे रत्नमा० ।

सुदीर्घफलिका स्त्री सुदीर्घं फलं यस्याः कप् कानि सत
सुदीर्घा स्त्री प्रा० स० । श्रीनाककन्याम् राजनि० ।

सुदूर ति० प्रा० स० । अतिदूरे कमरः ।

सुयुग्म पु० वैयक्तसहस्रपुत्रे दृष्टाशब्दे ६२। पु० दृश्यम् ।

सुधन्वन् ति० सुदु धनुर्वस्य अमलध्वना० । १। सुन्दरधनुर्वरे ।
२। सान्वातव्यस्ये नृपभेदे हरिवं० १२। ३। शक्तिरसे
सुनिभेदे भा० स० ६६। ४। श्वगन्ते नागे ५। विश्वकर्मा
च पु० मेदि० ।

सुधन्वाचार्य पु० "वैश्यान्तां जायते ब्राह्मणं सुधन्वाचार्य एव
च । कारुष्य विजन्ता च मैत्रः शास्त्रत एव च"
मनुके ब्राह्मणवैश्यादुत्पत्त्याजाते जातिभेदे । [पु० चण० ।

सुधन्वन् स्त्री सु+ध-मनिन् । १। देवभावाम् २। कुटुम्बिनि च
सुधन्मा स्त्री सुदु धर्मो यस्याः अनिच्छमा० वा ङाप् । देवव-
भावाम् कमरः । गोरा० ङीप् सुधन्वीत्यस्य । अमरद्वीका
सुधा स्त्री सुदु धीयते पीयते अर्प्यते वा धे धा-वा क ।
१। यन्ते कमरः २। वेपथुस्ये (कवि० पुन) ३। मूर्तीयाम्